

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2857/2564

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ โจทก์ นาย ก.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 210, ป.อ. มาตรา 213, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 342, ป.อ. มาตรา 343,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 3,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 6,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 7,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 25, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่างเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเหมือนกัน เพียงแต่ต่างกันที่ประเภทของความผิด การกระทำของจำเลยในความผิดทั้งสองฐานนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ประกอบกับโจทก์บรรยายองค์ประกอบความผิดทั้งสองฐานนี้รวมกันมาในคำฟ้อง แสดงว่ามุ่งประสงค์ให้ลงโทษเป็นกรรมเดียว การกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อเอาผิดแก่ผู้ที่สมคบกันเพื่อจะกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการสมคบกันแล้วโดยยังไม่ต้องลงมือกระทำความผิดอื่นอีก ดังนั้นการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน แม้จะคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงเวลาการกระทำความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติด้วย ก็เป็นที่เห็นได้ว่าจะต้องมีการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเสียก่อนอันเป็นความผิดสำเร็จแล้วจึงจะมีการลงมือกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อจากนั้นไปซึ่งเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกัน เป็นการกระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 210, 213, 341, 342, 343 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 3, 5, 6, 7, 25 ให้จำเลยร่วมกันคืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหายที่ 1 จำนวน 100,000 บาท แก่ผู้เสียหายที่ 2 จำนวน 500,000 บาท แก่ผู้เสียหายที่ 3 จำนวน 3,500,000 บาท แก่ผู้เสียหายที่ 4 จำนวน 396,000 บาท จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคแรก ประกอบมาตรา 213 และมาตรา 343 วรรคสอง ประกอบมาตรา 342 (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (1) (2) (3) (4), 7, 25 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ความผิดฐานเป็นช่องโหว่ ฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน

โดยแสดงตนเป็นคนอื่น เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง นับเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี ให้จำเลยร่วมกันคืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหายที่ 4 จำนวน 396,000 บาท นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เพียงประการเดียวว่า ความผิดฐานเป็นช่องโหว่ และความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามคำฟ้องข้อ 1.1 และข้อ 1.5 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานเป็นช่องโหว่ กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่างเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเหมือนกัน เพียงแต่ต่างกันที่ประเภทของความผิด การกระทำของจำเลยในความผิดทั้งสองฐานนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ประกอบกับโจทก์บรรยายองค์ประกอบความผิดทั้งสองฐานนี้รวมกันมาในคำฟ้องข้อ 1.1 แสดงว่ามุ่งประสงค์ให้ลงโทษเป็นกรรมเดียว การกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 มีปัญหาต่อไปว่าความผิดทั้งสองฐานข้างต้นกับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทหรือเป็นการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า ความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อเอาผิดแก่ผู้ที่สมคบกันเพื่อจะกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการสมคบกันแล้วโดยยังไม่ต้องลงมือกระทำความผิดอื่นอีก ดังนั้นการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามคำฟ้องข้อ 1.5 แม้จะคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงเวลาการกระทำความผิดในคำฟ้องข้อ 1.1 ด้วยก็เป็นที่เห็นได้ว่าจะต้องมีการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเสียก่อนอันเป็นความผิดสำเร็จแล้วจึงจะมีการลงมือกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อจากนั้นไปซึ่งเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกัน เป็นการกระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่าความผิดตามคำฟ้อง ข้อ 1.1 และข้อ 1.5 เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคแรก ประกอบมาตรา 213 และมาตรา 343 วรรคสอง ประกอบมาตรา 342 (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (1) (2) (3) (4), 7, 25 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่นกับความผิดฐานเป็นช่องโหว่กับความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุก 1 ปี รวมจำคุก 5 ปี เมื่อลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78

แล้ว คงจำคุก 3 ปี 9 เดือน นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

รัถยา สัตยาบัน · สุวิชา นาควัชระ · ก่อพงศ์ สุวรรณจุฑะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2857/2564>